

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Proceskostenveroordeling en toegang tot de rechter in IE-zaken : regelingen over proceskosten getoetst aan het EU-recht

Vrendenbarg, C.J.S.

Citation

Vrendenbarg, C. J. S. (2018, February 1). *Proceskostenveroordeling en toegang tot de rechter in IE-zaken : regelingen over proceskosten getoetst aan het EU-recht*. Wolters Kluwer, Deventer. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/58468>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/58468>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/58468> holds various files of this Leiden University dissertation

Author: Vrendenbarg, Charlotte

Title: Proceskostenveroordeling en toegang tot de rechter in IE-zaken : regelingen over proceskosten getoetst aan het EU-recht

Date: 2018-02-01

Stellingen behorende bij het proefschrift

PROCESKOSTENVEROORDELING EN TOEGANG TOT DE RECHTER IN IE-ZAKEN

van Charlotte Vrendenburg

1. Indien de Indicatiekosten in IE-zaken niet worden gehanteerd als absolute maximumkosten, is de effectieve rechtsbescherming van het MKB, *startups* en particulieren in ieder geval niet gegarandeerd.
2. In het licht van het preventiedoel van art. 14 Handhavingsrichtlijn (inbreukmakers afschrikken) verdient het aanbeveling te onderzoeken in hoeverre proceskostenregelingen het gedrag van potentiële overtreders van rechtsnormen *ex ante* positief kunnen beïnvloeden.
3. Individuele ontwerpers zullen niet in rechte optreden tegen namaak, indien het risico - hoe gering ook - van een onvoorspelbare proceskostenveroordeling dreigt. Volledige proceskostenveroordeling is dus niet verenigbaar met een effectieve toegang tot de rechter voor IE-rechthebbers in een stelsel dat uitgaat van *two-way cost shifting* (nr. 167, 178).
4. Relevanter dan de vraag naar de rechtvaardiging voor procesrechtelijke *Sonderregelungen* in IE-zaken is de vraag, welke lessen uit het IE-procesrecht kunnen worden geleerd voor de civiele procedure in het algemeen (nr. 20, 36b, 185).
5. Het ambtshalve matigen van overeengekomen kostenvergoedingen (art. 242 Rv) in *business-to-business* verhoudingen staat op gespannen voet met het EU-recht (par. 4.7-4.8, par. 9.4).
6. Eenvoud en voorspelbaarheid van de proceskostenbeslissing kunnen bijdragen aan een betere zekerheid en financiering van civiele procedures, en daarmee aan de toegankelijkheid van de rechter.
7. Open normen in procedureregels creëren de voedingsbodem voor een *lawyer's paradise*. Dit klemmt temeer indien de interpretatie van die open normen bepalend is voor de toewijsbaarheid en hoogte van de vergoeding van de *lawyer's fees* (par. 6.2).
8. Procedurevoorschriften in richtlijnen die gevolgen hebben voor de uitoefening van het fundamentele recht op toegang tot de rechter, dienen altijd te worden geïnterpreteerd met inachtneming van de verdragsrechtelijke vereisten voor een toelaatbare beperking daarvan.
9. Vanuit het oogpunt van coherentie is het wenselijk dat een uniforme, effectieve rechtsbescherming zoveel mogelijk via uitleg van art. 47 Handvest wordt bevorderd en niet via procedurevoorschriften in sectorgerichte, primair materieelrechtelijke richtlijnen (par. 3.2, par. 9.3).
10. Het zijn de obstakels onderweg die het halen van de eindstreep nog meer betekenis geven.
11. *Open access* heeft de toekomst!

Stellingen behorende bij het proefschrift

PROCESKOSTENVEROORDELING EN TOEGANG TOT DE RECHTER IN IE-ZAKEN

van Charlotte Vrendenburg

1. Indien de Indicatiekosten in IE-zaken niet worden gehanteerd als absolute maximumkosten, is de effectieve rechtsbescherming van het MKB, *startups* en particulieren in ieder geval niet gegarandeerd.
2. In het licht van het preventiedoel van art. 14 Handhavingsrichtlijn (inbreukmakers afschrikken) verdient het aanbeveling te onderzoeken in hoeverre proceskostenregelingen het gedrag van potentiële overtreders van rechtsnormen *ex ante* positief kunnen beïnvloeden.
3. Individuele ontwerpers zullen niet in rechte optreden tegen namaak, indien het risico - hoe gering ook - van een onvoorspelbare proceskostenveroordeling dreigt. Volledige proceskostenveroordeling is dus niet verenigbaar met een effectieve toegang tot de rechter voor IE-rechthebbers in een stelsel dat uitgaat van *two-way cost shifting* (nr. 167, 178).
4. Relevanter dan de vraag naar de rechtvaardiging voor procesrechtelijke *Sonderregelungen* in IE-zaken is de vraag, welke lessen uit het IE-procesrecht kunnen worden geleerd voor de civiele procedure in het algemeen (nr. 20, 36b, 185).
5. Het ambtshalve matigen van overeengekomen kostenvergoedingen (art. 242 Rv) in *business-to-business* verhoudingen staat op gespannen voet met het EU-recht (par. 4.7-4.8, par. 9.4).
6. Eenvoud en voorspelbaarheid van de proceskostenbeslissing kunnen bijdragen aan een betere zekerheid en financiering van civiele procedures, en daarmee aan de toegankelijkheid van de rechter.
7. Open normen in procedureregels creëren de voedingsbodem voor een *lawyer's paradise*. Dit klemmt temeer indien de interpretatie van die open normen bepalend is voor de toewijsbaarheid en hoogte van de vergoeding van de *lawyer's fees* (par. 6.2).
8. Procedurevoorschriften in richtlijnen die gevolgen hebben voor de uitoefening van het fundamentele recht op toegang tot de rechter, dienen altijd te worden geïnterpreteerd met inachtneming van de verdragsrechtelijke vereisten voor een toelaatbare beperking daarvan.
9. Vanuit het oogpunt van coherentie is het wenselijk dat een uniforme, effectieve rechtsbescherming zoveel mogelijk via uitleg van art. 47 Handvest wordt bevorderd en niet via procedurevoorschriften in sectorgerichte, primair materieelrechtelijke richtlijnen (par. 3.2, par. 9.3).
10. Het zijn de obstakels onderweg die het halen van de eindstreep nog meer betekenis geven.
11. *Open access* heeft de toekomst!